

๐ (๓๓)

คำพิพากษา

สำหรับศาลใต้

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ที่ ๒๘๙๙/๒๕๕๗

ศาลฎีกา

สำเนาถูกต้อง

วันที่ ๓๑ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

(นางวันเพ็ญ ชาติอติวงกรณ์)

ความแพ่ง

เจ้าพนักงานศาลยุติธรรมชำนาญการ

ระหว่าง บริษัทคุณนที จำกัด
กรมสรรพากร

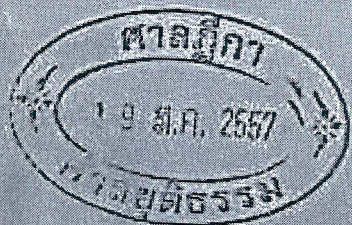
จำเลย

เรื่อง ภาษีอากร

โจทก์ อุตสาหกรรมคดีศาล คำพิพากษา

ศาลภาษีอากรกลาง ลงวันที่ ๓๑ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

ศาลฎีกา รับวันที่ ๕ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๖

ภาษีมูลค่าเพิ่มเอกสารหมาย จ. ๒ แผ่นที่ ๑ ถึง ๖๙ โจทก์อุทธรณ์การประเมิน
คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของโจทก์ว่า การขนส่งของโจทก์เป็นการ
ขนส่งในราชอาณาจักร การประเมินของเจ้าพนักงานประเมินชอบแล้ว แต่ทั้งนี้ให้โจทก์ชำระ

ภาษีมูลค่าเพิ่ม ๘๖,๑๒๓.๕๙ บาท และให้ลดเบี้ยปรับลดร้อยละ ๕๐ คงเหลือเบี้ยปรับทั้งสิ้น

๔,๑๙๘,๕๒๐.๔๗ บาท และเงินเพิ่ม ๒๙,๖๓๙.๕๓ บาท รวมทั้งสิ้น ๔,๓๑๔,๒๘๓.๕๙ บาท

ตามตารางสรุปคำวินิจฉัยอุทธรณ์และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ (ภ.ส. ๗) เอกสารหมาย จ. ๓ แผ่นที่

๔ ถึง ๕๕ โจทก์ไม่เห็นด้วย

ปัญหาตามอุทธรณ์ของโจทก์ข้อแรกว่า การประกอบกิจการขนส่งน้ำมันของ

โจทก์จากฐานชุดเจาะบงกช ฐานชุดเจาะปลาทอง และฐานชุดเจาะเอราวัณ มายังท่าเรือ

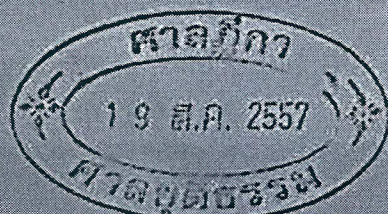
มาบตาพุด จังหวัดระยอง และท่าเรือศรีราชา จังหวัดชลบุรี เป็นการให้บริการขนส่งระหว่าง

ประเทศโดยเรือเดินทะเลตามประมวลรัษฎากร มาตรา ๘๐/๑(๓) ที่ได้รับสิทธิเสีย

ภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตรากำไรร้อยละ ๐ หรือไม่ โดยโจทก์อุทธรณ์ว่า ฐานชุดเจาะน้ำมันที่โจทก์

ให้บริการขนส่งนั้นอยู่นอกเขต ๑๒ ไมล์ทะเล ซึ่งถือเป็นแนวเขตของทะเลอาณาเขตที่ประเทศ

ไทยมีอำนาจอธิปไตยโดยสมบูรณ์ การประกอบกิจการของโจทก์จึงเป็นการขนส่งระหว่างประเทศ

โดยเรือเดินทะเลนั้น ปัญหาที่ประมวลรัษฎากร มาตรา ๒ บัญญัติว่า "ประเทศไทย" หรือ "ราชอาณาจักรไทย" หมายความว่ารวมถึงเขตไหล่ทวีปที่เป็นสิทธิของประเทศไทยตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศที่ยอมรับนับถือกันโดยทั่วไป และตามความตกลงกับต่างประเทศด้วย ศาลฎีกาแผนกคดีภาษีอากรเห็นว่า การจะวินิจฉัยว่าการประกอบกิจการขนส่งของโจทก์เป็นการให้บริการขนส่งระหว่างประเทศหรือเป็นการให้บริการขนส่งในราชอาณาจักร จึงต้องถือตามบทนิยามศัพท์ที่ประมวลรัษฎากรซึ่งเป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดเก็บภาษีพิพาท ได้ให้ความหมายไว้ จะไปวินิจฉัยตามพระราชบัญญัติเรือไทย พ.ศ. ๒๔๘๓ และพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. ๒๔๕๖ ซึ่งมีได้มีเจตนารมณ์ในการจัดเก็บภาษีอากรพิพาทตามที่โจทก์อุทธรณ์หาได้ไม่ เมื่อข้อเท็จจริงในคดีนี้ฟังยุติว่า โจทก์ประกอบกิจการขนส่งน้ำมันโดยเรือเดินทะเลจากฐานชุกเจาะบงกช ฐานชุกเจาะปลาทอง และฐานชุกเจาะเอราวัณ มายังท่าเรือมาบตาพุด จังหวัดระยอง และท่าเรือศรีราชา จังหวัดชลบุรี ซึ่งฐานชุกเจาะอยู่นอกทะเลอาณาเขต โดยฐานชุกเจาะบงกชตั้งอยู่ห่างจากชายฝั่งจังหวัดสงขลา ๒๐๓ กิโลเมตร ฐานชุกเจาะปลาทองตั้งอยู่ห่างจากชายฝั่งจังหวัดสงขลาประมาณ ๑๕๐ ไมล์ทะเล และฐานชุกเจาะเอราวัณตั้งอยู่ห่างจากชายฝั่งจังหวัดสงขลาประมาณ ๑๒๐ ไมล์ทะเล ทั้งจำเลยยังมี

นาวาเอกณัฐวุฒิ ประทีปะผลิน ซึ่งรับราชการอยู่ที่กรมอุทกศาสตร์ กองทัพเรือ เป็นพยาน
 เบิกความตอบนายจำเลยซักถามว่า จำเลยเคยหาหรือมายังกรมอุทกศาสตร์ กองทัพเรือ
 ในประเด็นฐานขูดเจาะบงกช ฐานขูดเจาะปลาทองและฐานขูดเจาะเอราวัณอยู่ในเขตไหล่ทวีป
 หรือไม่ ซึ่งจากการสำรวจลงความเห็นว่า เขตฐานขูดเจาะน้ำมันทั้งสามแห่งอยู่ในเขตไหล่ทวีป
 ตามเอกสารหมายเลข ส.๑ แผ่นที่ ๑ ถึง ๓ ซึ่งโจทก์ไม่ได้ถามค่านาวาเอกณัฐวุฒิให้เห็นเป็น
 อย่างเป็นทางการ ซึ่งข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้เป็นยุติว่าฐานขูดเจาะน้ำมันทั้งสามแห่ง ตั้งอยู่ในเขตไหล่ทวีป
 ของประเทศไทย การประกอบกิจการให้บริการขนส่งทางเรือของโจทก์ดังกล่าวจึงเป็นการ
 ประกอบกิจการให้บริการขนส่งในประเทศไทยหรือราชอาณาจักรไทยตามความหมายที่บัญญัติไว้
 ในประมวลรัษฎากร มาตรา ๒ แล้ว มิใช่การประกอบกิจการให้บริการขนส่งระหว่างประเทศ
 โดยเรือเดินทะเลที่กระทำโดยผู้ประกอบการที่เป็นนิติบุคคลตั้งที่โจทก์อุทธรณ์ ดังนั้น โจทก์จึง
 ไม่มีสิทธิใช้อัตราร้อยละ ๐ ในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มตามที่บัญญัติไว้ในประมวลรัษฎากร
 มาตรา ๘๐/๑ (๓) เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่า กรณีดังกล่าวโจทก์ประกอบกิจการให้บริการ
 ขนส่งในราชอาณาจักรซึ่งได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร มาตรา ๘๑(๑)(ข)
 ดังนั้นภาษีซื้อที่เกิดจากการให้บริการขนส่งในราชอาณาจักรเป็นภาษีซื้อที่เกิดจากการ

ศาลฎีกา
 19 ส.ค. 2557
 ศาลยุติธรรม